

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe ună ană 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.

România și străinătate:

Pe ană 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicație

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisuri nu se retrimit.

Nr. 177.

Joi, 13 (25) August.

1887.

Brașov, 12 August 1887.

Cu cât e mai bună Tisza decât Taaffe?
— Este interesantă a cunoaște părerea ce o desvultă fôia opozițională din Clușiu „Ellenzék“ asupra acestei întrebări, cu care se ocupă în numărul său de Marți.

Devisa celor doi miniștri-președinți austro-ungari, — dice memorata fôia — este: mai mult prin tactică, decât prin constituționalism; cu „tactica“ a dobândit atâtu Tisza cât și Taaffe succese strălucite în afacerile, unde printr-o observare conștientă a constituționalismului ar fi suferit probabil desastre.

Găsește mai departe aceeași fôia că politica lui Tisza ca și a lui Taaffe a falsificat parlamentarismul și a adus în dărâpanare finanțele statului; cu toate aceste guvernamentale și presa oficioasă ungerescă redică pe Tisza până la ceriu și tocmai așa face cu Taaffe partida și presa guvernamentală austriacă. De altă parte presa subvențională ungerescă face din când în când lui Taaffe tocmai imputările acele, pe care i le făcui Tisza oficioșii din Austria.

„Este o sentință veche dăr forte adevărată — continuă diarul clușian — că omul vede paiul din ochiul altuia și nu-și vede bârna din ochiul său. Așa e și cu presa subvențională ungerescă și austriacă. De pildă este hârțuiala naționalităților din care contrarii lui Taaffe în Austria și criticii lui în Ungaria își făuresc puternice arme în contra ministrului-președinte austriac.“

„Dăr ôre în Ungaria Coloman Tisza a sciut să facă să înceteze vaităturile naționalităților? stêpiti'a elu agitațiunile naționalităților? ôre ultraiștii români, sași, slovaci și croați nu agitază în școlile lor, în adunările lor, în foile lor, și în viața lor bisericească, nu ațită ele focul urei în contra unității de stat a Ungariei și în contra supremației Maghiarilor, tocmai așa cum o făcui în Austria Cehii, Slovenii, Ilirii în potriua unității de stat a Austriei și a supremației germane?“

„Și dacă în Praga câte odată junimea cehică însuflețită merge până a comite acte de violență contra Nemților celor blândi, ôre n'amă vedut și noi în Ungaria cu ochii cum Croații au aruncat în tină și au călcat emblemele noastre de stat, și cum generalul Ianszky a demonstrat în mod provocator contra memoriei celei mai plăcute a națiunii?“

Mai află fôia opozițională maghiară o asemănare și în metoda celor doi miniștri-președinți de a se ține la putere prin concesiuni ce le făcui deputaților din majoritate. Și Tisza, dice ea, își asigură voturile Croaților tot pe calea concesiunilor, lăsând neresolvată cesiunea Fiumei și cruțând pe extremii croați. Și ôre nu este cunoscută tuturor cum falsifică elu cu uriașă lui majoritate voința țerei și cum susține elu terorismul funcționarilor cu menajarea intereselor lor particulare?

În fine găsește „Ellenzék“ o mare asemănare și în dărâpanarea succesivă a finanelor țării dincôce și dincolo de Laita și ajunge la concluziunea, că numai într'un punct se deosebesce regimul lui Taaffe de acela al lui Tisza: cel dânteu este adevă numai de opt ani la cârmă, pe când cel din urmă împlinesce deja 12 ani ca ministru-președinte.

Asemănările, aceste dintre Tisza și Taaffe, par a fi nemerite, în fond însă ele schiopătează tare.

Tactica celor doi miniștri-președinți pôte fi în multe privințe una și aceeași, dăr pozițiunea lor față de naționalitățile este deosebită ca ceriul de pământ. Pe când Tisza pörtă răsboiu contra naționalităților pe totă linia, Taaffe se silește a le împăca, bine-râu, dăr are ten-

dința acesta expresă și o și urmăresce cu multă tenacitate.

În Austria naționalitățile au câștigat mai mult terem de dezvoltare în cei opt ani ai regimului Taaffe, pe când sub „părintescul“ guvern al lui Tisza l'au pierdut mai de tot. Drepturile, de cari s'au bucurat naționalitățile negermane din Austria la înființarea dualismului aceste le eserează și astăzi și încă cu mai mult succes, pe când poporele nemaghiare de dincôce au fost despoiate de toate drepturile, ce le avu când au venit Ungurii la putere.

Dacă astăzi se manifestă spiritul român, saș, slovac etc. în școle, în adunări, în foile naționale și în viața bisericească, acesta este numai o dovadă viuă, că ele nu se pôt nimici cu una cu două, dăr nicidecum nu este un document, că Tisza a observat aceeași tactică ca și Taaffe față de naționalitățile.

În partea cislaitană a monarhiei nu se mai tractează ați de aceea, decât să mai folosescă Cehii limba lor în școlă, în adunări și în viața bisericească, ci e vorba de a li se garanta drepturile politice-naționale. În partea de dincôce însă se pretinde — cum face și fôia clușiană — ca să se omore chiar și viața bisericească de sine stătătoare a poporelor; de drepturi politice nici că se mai face pomenire în sinul stăpânirii.

Succese au dobândit Tisza relativ mai multe decât Taaffe, este însă mare întrebare dacă succesele lui Tisza vor fi mai durabile ca ale ministrului-președinte austriac.

Noi credem că nu vor fi mai durabile și pentru acesta ne garantăm nemulțumirea ce domnească între poporele nemaghiare, nemulțămire neasemenată mai mare ca aceea a poporelor negermane de sub regimul lui Taaffe.

Prințul de Coburg în Sofia.

Prințul Ferdinand a făcut intrarea sa solemnă în Sofia. La câteva kilometre de oraș, prințul și oficerii din escorta sa își puseră marea uniformă. Prințul Ferdinand purta costumul de general bulgar și pe pept ordinul lui Coburg. Prințul se urcă pe cal, după aceea urmă drumul spre oraș, având la dreapta sa pe maiorul Petroff, ér la stânga pe maiorul Popoff Vreo 50 de oficeri îl urmau. O parte din populațiunea venită în fața prințului îi făcui o ovațiune dinaintea orașului, unde primarul, notabilii, delegațiunile și corporațiunile așteptau pe prinț. Ei schimbă cuvinte de bunăvenire cu densusul. Pe stradă până la catedrală, mulțimea era imensă. Ferestrele și acoperșurile caselor erau pline de lume.

După Te Deum, prințul porni spre palat urmat de o escortă de onore cu musică. La intrarea în palat o jumătate baterie de artilerie trase o salvă de 21 tunuri. Musicele intonară imnul național. Mulțimea scose atunci strigăte de ura. Astă sêră va fi iluminată.

Prințul intrând în Sofia, răspuse primarului în chipul următor: „Făgăduiele de devotament Bulgariei ce v'amă făcut la Ebental, sunt ținute: Iacă-mă, vă sfătuesc să fiți înțelepți, cumpătați și uniți. Dacă veți fi înțelepți și uniți voi face din Bulgaria un stat ideal, forte, forte tare.“

În ceea ce privește relațiunile internaționale, elu a dicit că este esențial a se conserva bune relațiuni cu Pôrta, putere suzerană. „Grațiă lealității mele, a adăugat prințul, spre a ne câștiga bunele dispozițiuni ale Turciei.“

Suprimarea ligei irlandeze,

Suprimarea ligei agrare irlandeze, anunțată de guvernul engles, formeză evenimentul zilei în Anglia. Au interes următoarele apreiieri ale foilor irlandeze:

„Freeman's Journal“ din Dublin prevede, cum érna viitoare, după suprimarea una după alta a ramurilor ligei, va fi isbită organizarea centrală, toți membrii reprezentativi ai ei vor merge la închisore, cum se vor

pune în mișcare în genere toate mijlocele spre a nimici acțiunea constituțională din Irlanda. Însă poporul irlandez nu va părăsi calea moderațiunii, a legalității, prudenței și constituționalității și nu vor trece cele 12 luni și unul din guvernele cele mai deplorabile ale timpului modern va fi resturnat.

Fôia conservatoare „Dublin Express“, organul proprietarilor de moșii, saltă de bucurie că guvernul a apucat pe această cale și dice: Guvernul ar fi meritat un vot de blam și ar fi pierdut încrederea națiunii, dacă ar fi șovăit în îndeplinirea datoriei sale de a combate liga.

Diarul „Belfast Northernwhig“, o fôia unionistă, dice din contră, că guvernul ar fi făcut mai bine să aștepte până ce necesitatea măsurii ar fi fost recunoscută în genere.

„Morning News“ din Belfast, o fôia naționalistă, scrie că poporul irlandez va primi cu indiferență aceste silințe de a-l împinge la fapte rele.

Archiepiscopul Walsh din Dublin a dicit, că nu își pôte închipui un act, care să fi îndreptat mai direct de a aduce Irlanda în zăpăcă și anarhie, decât este suprimarea ligei naționale.

SCRIRILE ZILEI.

Pentru alegerea deputațiilor, cari se esprime Maieștiții Sale, la venirea Sa la Cluș, sentimentele de aderare și supunere în numele deosebitelor comitate, — s'au ținut adunări comitatense extra-ordinare, anume: în comitatul Solnocu-Dobeca, unde conducerea deputațiunii s'a încredințat fișpanului Banffy Dezsó; s'a luat tot-odată hotărîrea, ca membrii deputațiunii numai în costum național ungeresc să se pôtă reprezenta. În comitatul Albei de jos conducerea deputațiunii s'a încredințat fișpanului Kemény Kálmán. În comitatul Făgărașului s'a ales o deputațiune din 30 de membri, sub conducerea fișpanului Horváth Mihály. S'a decis tot-odată ca proprietarii, industriași etc., cari afară de cei 30 de membri ar voi să ia parte la deputațiune, să se însinue până în prima Septembrie la fișpanul respectiv. — Va crede Maieștiții Sa că se află în vr'un teatru ambulant. Un lucru însă nu îl înțelegem: cu ce obraz se va presenta Banffy Dezsó-pașa, care e încondeiat Maieștiții Sale de către Românii din comitatul Bistrița-Năsăud?

—x—

„Politische Correspondenz“ spune, că Sultanul Abdul Hamid a dăruit Regelui Carol al României un cal arab.

—x—

E numit cadet în infanteria de honveđi, dăr în stare de concediu, George Iuga la a 24 semibrigadă.

—x—

Servitorea proprietarului Reginald Tolnay din Fălfăleu, comit. Mureș-Turda, turnă petroleu în lampa care ardea, acesta esplodă și hainele nenorocitei luă foc. O altă servitoare alergând în ajutorul ei, se aprinse și ea. Până să sosescă ajutorul medical, mură amândouă din cauza ranelor.

—x—

Concert în grădină. Fiind timpul favorabil, va da Sâmbătă în 15 (27) August a. c. în restaurațiunea Nr. 5 capela pompierilor din loc un concert.

—x—

Excursiune la Sinaia! Cu ocaziunea sêrbătorei Santei-Mărie va circula în ziua de 27 a. c. un Tren Separat între Brașov și Sinaia. Plecarea din Brașov la 6 ore a. m. Sosirea la Brașov la 10 ore p. m. Bilete pentru dus și întors la această excursiune se vor libera numai la biroul orașenesc al căilor ferate ungare (Strada Vămei Nr. 10) (Numărul membrilor fiind precis) până în ziua de 25 August (ora 12 p. m.) cu următoarele prețuri reduse: clasa II. fl. 2.70, clasa III. fl. 2.10. Informațiuni mai deslușite a se lua la biroul amintit. Publicul are cea mai bună ocaziune de a visita Sinaia, fără să coste mult drumul.

Aniversarea zilei nasterii Maiestății Sale.

Joi în săptămâna trecută, 6 (18) August, s'a serbat în Brașov într'un mod deosebit aniversarea de ștută a zilei nasterii Maiestății Sale. Dimineața sa oficiat un serviciu divin pe promenada de jos sub cerul liber, unde trupele eșiseră în mare tinută.

După amăzi întreg regimentul 2 de infanteria a eșit la Fântâna popii (Honterswiese), unde i-a urmat numărul public din oraș. Programul festivității arangiate acolo e cunoscut cetitorilor, deoarece a fost publicat în foia noastră. Amintim în genere că conductul festiv a succedat de minune, er publicul s'a distras foarte bine. În special observăm, că comandantul regimentului, d. colonelul Soos, a ținut o scurtă vorbire în toate trei limbile țării: germană, română și ungurească, arătând însemnătatea zilei. Soldații români au cântat, arătând însemnătatea zilei. Soldații români au cântat, arătând însemnătatea zilei. Soldații români au cântat, arătând însemnătatea zilei. Soldații români au cântat, arătând însemnătatea zilei.

Sera a fost foc de artificii. Musica militară a cântat tot timpul, cât a ținut festivitatea. Regimentul a intrat în oraș după ce a inopțat.

Tot așa și în alte părți Regimentul românesc 31 aflător în Viena s'a produs cu cântece și jocuri naționale românesce ca Călușorul, Bătuta și Turca.

Volnicia ungurească.

Cetim în „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ de Marți, 23 August, următoarele:

Precum aușim în Sighișoara are să sosească la 23 l. c. „Reuniunea scriitorilor maghiari“ și la 24 va face o excursiune la Crișu, unde, fiind invitați de fișpanul, va onora cu visita lor ospitală casa a înaltului domn.

Ca să fiă ziua acesta și strălucită, se va aranja o serbare populară, la care sunt siliți a participa tinerii din comunele de pe aproape, deoarece fiecare notar are poruncă să scotă din tot satul său câte 10 feciori, cari purtând stéguri și toți fiind călări au să însoțească ca bandieru pe înalții oșpeți ai reuniunii. Mai departe, tot primarul e dator să alégă din comuna sa câte 10 fete, care vor fi duse pe care plăte din banii satului la Crișu, ca să jöce înaintea oșpeților diferite jocuri țărănesce. Firesce, beutura și mâncarea nu vor lipsi pentru feciori și fete, numai cât vinul nu va curge din pivnițele domnului comite, ci va curge din casele comunale, căci fiecare comună are să trimită câte 6 fl. ca spese de ospet, și ca să nu se trimită execuțiune pe capul bieților omeni pentru störcerea acelor 6 fl., domnul solgăbiru ca oină practică, a și încasat sumele dela domni notari, cari vor însemna sumele ca spese comunale. E tréba notarilor apoi cum își vor scote banii din cassele comunale sërăcite. Stégurile cari vor fi folosite cu această ocaziune sunt acele stéguri, cari la diferite sərbători bisericesti de mai nainte au fost confiscate de solgăbiru, ca „periculoase statului“. De explicare nu mai e nevoie.

FOILETONU.

(35)

Misterele Veneției.

de Edouard Didier, traducere de Ioan S. Spartal.

XI.

Felice scapă.

Amândoi soldații începură a rîde cu hohot. După ce le trecu veselia, cel care nu vorbise nimica până acum, dîse celuilalt:

— Îți spuseseam eu că am greșit urma.

— Ce să facem dîr?

— Nimic alt decît să ne întorcem.

— Mai înteu să sărut pe fata asta frumoasă! dîse înteu soldat apropiindu-se de Fiametta.

— Domnul dîse Fiametta vrînd să sară jos.

— Inse galantul soldat n'o lăsă.

— Aide, frumugico, o singură sërutare și plec.

— Decît nu mi dați pace strig pe frații mei!

— Frații ței sunt soldați ca și noi și ar face ca și mine decît ar fi în locul meu. Numai o gurită! Și decît nu vrîi apoi te duc până în Padova.

Situația Fiamettei era tot într'o vreme caraghiosă și grozavă. Tremura de frică se nu cumva se se scole vre-unul din pretinșii săi frați ca să pue la regulă pe cei doi soldați. Atunci negreșit că câteși trei s'ar fi culcat în temnițele din Verona ori din Padova. După multă luptă cu sine singură, biata Fiametta, ca să scape de primejdiă, întinse obrazii săi frageți voinicului dîcîndu-i:

— Sărută-mă dîr!

Fi-vor fi fost Românii atât de cu minte, ca să dea notarilor respectivi răspunsul c-venit când le va fi venit cu „porunca“ de a eși din sat, ca să petrecă Ungurii în con-tul lor?

Vinga, 2 (14) August 1887.

Domnule Redactor!

Surprins de cuprinsul unei corespondențe publicate în Nr. 138 al ziarului „Tribuna“ din an. curent, datată din Bănat, de lângă Begheiu, în Ianu 1887, care se ocupă între altele și de însemnata mea personă, Vă rog, în interesul adevărului falsificat prin acea corespondență și în numele imparțialității, după ce Redacțiunea ziarului „Tribuna“ a refuzat publicarea declarațiunii mele, a da loc în prețutul d-vostre ziar următoarei declarațiuni*).

În acea corespondență a „Tribunei“ se dîca, că eu dimpreună cu colegii preoți din Iadani „am să îndur cea mai furiosă gônă absolută din partea așa numitului nostru Episcop del Arad, pentru că am fost pasivist la alegerea din cercul electoral Cocota-Vinga în cel mai strîns înțeles al cuvîntului, și numai pentru că sunt preot luminat, Român esemplar și om de omenie.“ Purcedînd mai departe de aci corespondentul „Tribunei“ ajunge la concluziunea, că-l va duré, decît în cele din urmă istoria va eternisa, că un episcop a fost szduitorul constituțiunii bisericei sale, al moralității turmei sale și al progresului poporului, și încă în timpuri de cea mai grea ispită.

Față cu aceste neadevăruri, precum și față cu acea concluziune, ce și-o permite corespondentul „Tribunei“ dechiar: Prea Sântia Sa părinte episcop Ioan Meșianu nici la alegerile dietale întemplate în anul curent, nici la alegerile întemplate în periodul trecut, nu mi-a dîs nici cel mai mic cuvînt față de ținuta mea politică, și eu am făcut ceea ce mi-a dictat voința și conștiința mea, de aceea este un neadevăr, o calumnie, o repețesc, aserțiunea corespondentului „Tribunei“, că eu aș fi luat în gônă din partea capului diecesei mele pentru ținuta mea politică, de aceea desfidu pe oricine a se ocupa în public de persoana mea, și a răspândi neadevăruri, cu reaua intențiune de a innegri pe capul diecesei mele.

Activitatea și ținuta Prea Sântiei Sale față cu preoțimea în genere și față cu poporul și progresul lui nu este trebuință să o spun eu, sîn vre un alt corespondent chîamat ori nechîamat, și cret că în această privință este de ajuns să vorbesc faptele: Seminariul diecesan, fondul preoțesc, cele peste 100 de scole elementare înființate în timpul Arhipăstoriei Preasântiei Sale, precum și poporul și preoțimea noastră din diecesa Aradului, cari, Vă asigur, Domnule Redactor, altcum cunosc lucrurile, de cum se scriu în „Tribuna“. Acestea cred eu, vorbesc cu glas mai puternic decît ce aș pute eu vorbi, decît la noi în diecesă progresăm în cultură și moralitate.

Adevărul este, că mie special corespondenți „Tribunei“ mi-au făcut multe neplăceri, nu din motivul, că doră pentru acea corespondență aș fi avut de-a îndura vre-o gônă din partea superiorității mele diecesane, ci pentru că ca om tiner, ce țin mult la

*) Făcîndu se apel la imparțialitatea noastră, implinim rugarea de mai sus, declarăm însă totodată că prin această no vom nicicum să ne amestecăm în disputa din vorbă, la care nu suntem nici într'un fel angajați.

— Red.

mine și la biserica mea, m'a durut și mă dore, când vedu răspîndindu-se minciuna și innegrindu se omeni, cari pentru faptele lor frumoase merită recunoștința publică.

Adevărul este mai departe, că eu, ca om tiner, am comis o erore când am recurs pentru parochia din Pecica română, fără ca după lege să fi fost îndreptățit la acesta, și decît în urma acestei erori am fost oprit dela concurs din partea Venerabilului Consistoriu, acesta, după mine, nu însemnă gônă, ci susținerea legii. Aște de lucruri de altcum se resolvă pe calea lor, și în societate, în care omeni țin la disciplină, cu astfel de lucruri nimeni nu merge în publicitate, cu atât mai vîrtos, că decît eu, ca preot, sîn altul din colegii mei, s'ar simți agravat prin vre o sentință disciplinară a Consistoriului din Arad, nî-am ști revindeca dreptul nostru pe calea apelației la forul superior.

Eu am totă încrederea în forurile noastre bisericesti, și în special în capul diecesei mele, de aceea cred că în drept a enuncia aci, că rîu servesc cauza preoțimei și a bisericei acel om, fiă el ori și cine, care răspîndind neadevăruri în public, intenționează a ne pune în conflict cu bărbatul, dela care atât ca individ, cât și ca biserică, am primit atâtea binefaceri.

Ca de încheiere dechiar, și doresc să însemneze bine toți aceia, cari scriu în ziare, că nu prin conflicte provocate prin răspîndirea de neadevăruri în public între omeni, cari urmăresc unul și acelaș scop, au una și aceeaș chemare, ci adevărați binevoitori ai națiunii și bisericei sunt numai aceia, cari luînd de punct de mîncare adevărul mai pe sus de toate, promovă dragostea frățească între noi și dragostea și însulețirea față de cauzele noastre publice.

Asecurându-vă de deosebita mea stimă, sunt

Al d-vostre cu tot respectul

Ioan Evuțianu.

preot gr. or. român.

Din Bucovina.

De pe malul Siretului, 20 Iulie v. 1887.

Bucovina, țară frumoasă ca șosurile ei întinse și pline de rîdă, cu apele ei cristaline și cu munții ei pitoresci, acoperiți cu păduri uriașe, a devenit Palestina Evreilor, cari ca paraziți se nutresc cu lapte și cu mierea adunată cu sudori grele și cu mari jertfe de sînge încă ale moșilor și strămoșilor noștri.

Românul bucovin de aci a ajuns să tremure înaintea jidanului și nu arareori veți spectaculul prin oraș, cum înhață de capul jidan pe Românii noștri și îi imblătesc cu bêtele.

Aceste împrejurări, grele, aparțin timpului modern al culturii și al artelor. Dela preot până la cel din urmă mîntor, dela primul domn din cancelaria până la ultimul servitor, dela locotenente până la gregar, toți se află mai mult sîn mai puțin în lațurile de vampir ale Jidanilor. Ei pörtă comerțul, ei sunt proprietari mari și mici, ei epitroții chiar ai bisericilor sîn ce puția ei le zidesc, le înbracă cu ornate etc. ei birtași, ei bresiași, ei cărtuși, ei învățator de scole populare și medii, julețatori, fabricanți și to e cele ce numai există în lume, eră noi Românii, bastinașii țării acestia, cari ne mîndrîm cu numele de Român, ca c'un nume falnic și vestit în totă lumea, să vedem ce sentem? Nimica alta, decît slugile umilite ale Jidanilor căci munca și averea noastră întră în

Pecând galantul soldat o sëruta pe obraz, nu odată după cum făgăduise ci de patru ori, din fundul căruței s'audeau mormăeli și un risu șgomotos.

— Adio, fată frumoasă, o să ne întîlnim în Veneția! dîseră soldații plîcînd în gônă celor spre Mantua.

Și se făcură neveduți.

Ricardo se sculase infuriat din fundul căruței și da din mîni cu furie, fără să mai ție sêmă de rana ce avea în spate și care se putea deschide er.

— Oh, Fiamina! dîse el mîhnit — n'aș fi crezut niciodată că ai să te lași să te sërute un om cu sabă.

— Bietul Ricardo! dîcea Felice.

— Și unde pui c'a sërutat'o chiar în fața mea! dîse Ricardo cu un ton tragic.

— Aide Ricardo, liniștește-te! dîse Felice ridînd tot mai tare.

— Fiametta... o fată așa de cinstită!... nu, stăpâne! tot nu pot să creș.

— Nu cumva ai fi vrut mai bine să ne însoțească soldații până în Padova, unde ar fi pus să ne aresteze!

— În sfîrșit!... dîr, scii, îți pare rîu când veți pe altul cum îți sëruta logodnica în fața ta! dîse Ricardo.

Biata Fiametta nu răspundea nimic și biciuia mereu calul ca să mîrgă mai iute.

Drumul se urmă fără să se mai întemple nimic. Peste trei zile fugarii intrau în Veneția și barca lor se oprî dinaintea scării de marmură a palatului Badoer, unde

totă lumea era foarte neliniștită de vreme ce nu scia ce se făcuse tînerul Felice.

Cel dinteu lucru ce făcu Fiametta după ce depuse pe bolnavii săi în siguranță în palatul Badoer, fuse că alergă drept la palatul ducal. Mulțumită cunoscîntorilor ce avea acolo, putu ajunge la apartamentele particulare ale lui Francesco Foscarei. Avolo nise servitori foarte zeloși îi făcură greutăți, însă ea putu căștiga pe unul din ei în favoarea sa și astfel putu să s'arunce la picioarele lui Foscarei totmai când eșea el din apartamente pentru ca să se duc în consiliu.

— Cine ești tu, copila mea? o întrebă cu bună-tate dogele, care n'o mai cunoscua.

— Fiametta. Alteță, mitica Fiametta, sora de lapte a ficei Adriaticei.

— Și ce dorești să dobîndesci dela mine?

— Dreptate, Alteță, dreptate!...

XIII.

Fantele.

Fica Adriaticei era prizonieră de opt zile în castelul din Isola Bella și încă nu primise nici o veste d'afară. Adevărul vorbindu, acesta nu mira de fel pe Veneția; își închipuia ea foarte bine, că toți cei cari se înterseau de dînsa o credeau acum îngropat în fundul lacului de Garda cu logodnicul său dimpreună. Inse ceea ce i se părea mai ciudat era că Serenissima Republică nu trimisese încă nici un comisar la Isola Bella ca să instruiască afacerea peirei sale, care trebuia să pară misterioasă tuturor.

măna lor,  r esistența n stră materială depinde totu dea ei.

Spre a lămuri cestiunea voesc  a aduce deocamdată numai un  exemplu despre starea nesuportabilă pentru popor , la care ne-au adus Jidanii  i protecții lor .

În districtul Storojineului se află un  sat  curată românescu cu numele Suceveni, în care înainte de 20 ani afară de birtașul  i un  ferfenetos  jidan  cu meseria de a pune sticle la ferestre nu erau alți Jidovi. Acuma însă s'au schimbată afacerile, acuma sunt  peste 20 de familii de Jidovi  i ulița principală e curată ulița jidovescă. Visitat'am după 20 de ani satul acesta în ziua s rbării hramului bisericii  i ad ncu mișcată  i m hinit  până la inimă am fost , observ ndu cele ce se petrec  acolo, carl numai dec tu trebuie să ducă la sapă de lemn  pe bietul  i nevinovatul nostru popor .

În ziua hramului se adunaseră înainte birtului celui mare mii de mii de popor  de prin t te satele din jur  i depărtare. Sucevenii cumpărară numai de suma de 700 fl. v. a. rachiu pentru ziua aceea,  ră pentru cele următoare 13 zile, căci at ta timp  dur ză hr mirea, căci banl vor  fi mai dată, c tă pierdere de timp , c tă sănătate stricată, c tă moralitate slăbită!

Cine-i cauza at tor  rele? —  tă r spunsul : Antistele său primarul  comunăl  este un  jidov  venit  nu de mult din lumea mare, fără nădragi  i des cultă. Acuma are el  t te afacerile satului în m nă,  l  este  i notar  comunăl  și președinte scolar , ar ndaș , gheșefar   i mai sciu eu câte  i mai câte oficii le mai are el .

Curios  lucru, că nimeni nu are curajul să i se opună, ba are sprijină puternică orl unde nu mai voesc . Preotulu tace, e prea b tr n   i nici n'are rașim  nic iri, inv tătorul trebuie să j ce cum ii c ntă jidanul , căci din contră „afară cu el ;“  ră de deputații comunei nici nu mai amintesc , aceștia nu mai figur ză  i pe toți ii are antistele în m nile sale.

Așa se prefacă satele nóstre rom nesci spre batjocura neam lui nostru înainte ochilor celor dela putere, carl ne-ar put  ajuta, însă tac  tăcerea pescelui la tóte nevoile nóstre, în sate jidovesci, cu primară  i deputați jidovesci.

Așa pier  Românul din cauza indiferentismului său  i al  ușur tății minții lui în cuibul său propriu, deșim t de adversarii n mului nostru.

După mórte așiderea cred  că nu va mai intra sufletul Rom nului în raiu, căci raiul  trebuie să m rse cumplicit  a rașiu, ce-l  dau  menii de sufletul celor repausați pe la prasnice în cantități enorme  i care il  procură pe banl c știgați cu mare chin  i amară dela afurisitul de Jidan .

Agricultura în Germania.

O excursiune agricolă făcută la Rosalii 1884 în provincia Saesonia

Ocele  i industria dela Stassfurt.

(Urmare.)

Acum să ne întreb m , care e hrana plantelor? D c  plantele se compun din substanțele simple său elementele mai sus  ise, atunci de sigură că  i hrana lor  trebuie să fiă din aceste elemente său cel  multă din combinațiunile lor  mutuali: tóte aceste materii împreunate cu oxigenul  i hidrogenul forméză acide său aciml, așa carbogenul impreunat cu oxigenul  i hidrogenul d  acidul carbonic H₂CO₃ său fără H₂O=CO₂, fosforul impreunat cu ele d  acidul de fosfor H₃PO₄,

Nitrogenul (azotul) impreunat cu hidrogenul d  amoniacul NH₃  r cu hidrogenul  i oxigenul d  acidul nitric NHO₃. D c  hidrogenul din aceste acide este înlocuită prin un  altă element , atunci se facă săruri, ca fosfate, nitrate, carbonat  etc.

Așa d r hrana plantelor se compune din acidul carbonic, apă, amoniac , acidul nitric, apoi din săruri de fosfor, sulfur, var, fer, magneșă etc., carl se g sesc  mare parte în p m nt . D c  una său alta din aceste i lipsesc ,  r celelalte le are în abundență, atunci acele nu-i folosesc  nimic ,  i ea (planta) tot  pier . Ajutorarea plantei la dezvoltare prin gunoii constă în aceea, că gunoii se compune din aceste săruri  i substanțe,  i în gunoii tocmai ii se dau sărurile necesari. Cu c tu aceste săruri se disolvă  i desfacă mai iute, cu at tu  i planta va fi nutrită mai bine,  i dec  se va desvolta mai iute, mai îmbelșugată. Că singură numai aceste săruri  i elemente sunt  care nutresc  i facă să creșc   i desv lte plantele, reese din culturile de apă  i de nisip , de carl tocmai avem  să ne ocup m . În apă de ploie, care conține f rte puține materii nutritore, său numai chiar în apă destilată, au fost  cultivate de diferiți fiziologi  i botaniști fire de orz, gr u, cucuruz, până s'au dezvoltat pe deplin de au produsă spice  i s'au coptă, pun ndu-le în fiă-care  i aceste materii  i săruri în apă, fără ca să aibă un  gr ante de p m nt . Astfel am avut  ocaziune să ved  dintr'un  singură bob  de orz, crescută în apă destilată, produse vr' o 600 b be. Acum însă să revenim   răși la tema n stră.

Profesorul Hellriegel  i-a propusă să studieze cu de-amăruntul, c tă apă  i în ce dosă trebuie date plantelor materiile nutritive,  i apoi d c , în lipsa uneia dintre materii, planta nu se p te mulțami  i ajuta numai cu celelalte,  i d c  da, atunci p nă la ce anume grad ? De asemenea, d c  cantitatea materiilor hrănitore e mai mare dec tu le trebuie plantelor de ordinar, consumă atunci planta mai mult, se desvóltă mai iute, se îngrașă mai tare  i până la ce anume grad , său nu consumă mai mult dec tu pot  ele prelucra?

Ca să p tă face  i urmări aceste importante studii cu siguranță, a trebuit  să se feresc  de aducerea de materii nutritore din orl  i care parte, fiă din p m nt , fiă din aer  cu v ntul, cu apa de ploie său orl  i prin ce mod   i să constringă plantele numai la dosa de hrană, ce le o dedea el  în fiă-care  i.

(Va urma.)

Mulțamit  publică  i dare de s m ,

asupra ofertelor primite de comitetul pentru adunarea de ajutoare în favorul incendi rilor din comuna Galați.

(Urmare.)

2. Din Arad , prin Preșanția Sa Domnul episcopu Ioan  Meșianu 49 fl. 60 cr. colectați dela: Preșanția Sa D-lu Episcopu Ioan  Meșianu (Arad ) 10 fl., Ieroteu Beleşu, archimandrit   i vicarul episcopescu (Oradea mare) 2 fl., Meletiu Dregheciu, protopopu (Timișora) 1 fl., Chiriliescu Petru, protopopu (K tegyh za) 1 fl., Vasiliu Popu, protopopu 1 fl., Petru Suciu, protopopu  i asesor  consist. (Oradea-mare) 1 fl., Eli  Moga, protopresbiteru 1 fl., Alesandru Filipu, notar  cerc. 1 fl., Constantinu Garbanu, protopresbiteru 1 fl., Moise Bucșianu, parochu 1 fl., Teodoru Filipu, protopresbiteru 1 fl., Zeno Mociony, proprietar  (Bulciu) 10 fl., Sigism. Popoviciu, președinte de tribunal  (Szolnok) 1 fl., Paulu Rotariu, avocat  (Timișora) 1 fl., T. Ceontea (Arad ) 50 cr., George Fejer (Boroșineu) 1 fl., Nic. Oncu (Arad ) 1 fl., Dr. Iuliu Bonts (Arad ) 1 fl., Silviu Suciu (Budapesta) 1 fl., Georgiu Cojocariu (Lipova) 1 fl., Em. Missic  (Kaposv r) 1 fl., Nicolau Zigre, avocat   i asesor  (Oradea mare) 1 fl., Voicu Hamsea, protopopu (Lipova)

1 fl., Vasile Mangra, profesor  1 fl., Ioan  Groza, protopopu (Almas-Halmagiu) 1 fl., Teodoru Lazaru 10 cr., Lazaru (Bekas) 1 fl., Vasile Beleşu (M. Rodna) 1 fl., Paulu Tempea (Toracul mare) 1 fl., Vasile Pagubă (Arad ) 1 fl., Dimitrie Bonciu, notar  publicu (Arad ) 1 fl.  i Augustinu Hamsea (Arad ) 1 fl.

3. Din Sibiu s'au colectată prin Prea on. d-nu Parteniu Cosma, directorul „Albinei“ 217 fl. dela: Institutul de credit  i economii „Albina“ 200 fl., Parteniu Cosma, directorul „Albinei“ 5 fl., Iacobu Bologa, cons. aulică în pens. 2 fl., Eli  Măcelaru, cons. gub. în pens. 2 fl., George Barițu 2 fl., Gregoriu Mateiu, neguțator  3 fl., Șiułuțiu, jude reg. pens. 1 fl., Popu 1 fl.  i (?) 1 fl. v. a.

(Va urma.)

Avisu! Inscriserile la școla elementară de fete a Reuniunii femeilor rom ne din Sibiu se pot  face în zilele de 28 Augustu — 1 Septemvre a. c. st. n. între orele 8—10 a. m. în localul direcțiunei școlare (Strada Morii Nr. 8). Tacsă de înmatriculare este de 2 fl. v. a. Elevele carl au cercetată ac stă școlă în anul trecut, nu solvesc  tacsă de înmatriculare. Didactrul  este de 2 fl. v. a. pe lună, care este de a se solvi anticipative.

P riniții din provinciă iși pot  adăposti copilele în internatul Asociațiunei transilvane pe lângă o tacsă lunară de 22 fl. v. a., în care se cuprinde  i didactrul . Prelegerile se încep  în 1 Septemvre a. c. st. n. Sibiu, în 21 Augustu st. n. 1887.

Pentru comitetul Reuniunii

Ioan  Bădilă
vicepreședinte.

Bologa
secretar .

Ultime sciri.

Sofia, 20 Augustu. — D. Thielmann, consulul general al Germaniei, se pregătesce de plecare. În cercurile oficiale se asigură că Anglia, Austria  i Italia vor  interveni pe lângă P rtă în favorea principelui de Coburg,  i că singure Germania  i Rusia sunt  ostile principelui.

Raportu polițienesc. — Alalt r înainte de am șt fostul postovar  Iosef Horatschek, care locuia în Brașovul-vechiu, s'a împușcată cu un  revolver. Raportur  sdruncinate de avere sunt  motivul sinuciderei.

DIVERSE.

Verdi, ca confiscatorul melodiilor sale. — Corespondentul  iarului „Italia“ istorisește următoarele: „Sunt  c țiva ani de când făcui o vizită lui Verdi la micile băi Moncaleri,  i găsiu pe marele maestru într'o mică odăiță, în care, dupăcum spunea el , m nca, dormea  i locuia. Observ ndu-mă mirarea, Verdi  ise: „O, mai am încă două odăi mari, în carl iml țină închise lucrurile str nse“. D c ndu aceste se sculă, deschise o ușă  i iml arăt  95 de flașnete. Apoi,  ise el , cu o furiă comică: „C nd sosliu aci, t te dulăpiorele acestea c ntau „Rigoletto“, „Trovatore“  i altele asemenea. Le-am închiriată dela posesori,  i plătesc  aprópe 1500 de lire, folosindu-mă astfel de odihnă neconturbată.“

Un  r mășag . — Cetim  în „Eveniment“: O telegramă din Varșovia anunță că un  persană, anume Hassan Dscuedi a făcută un  r mășag  importantă av ndu drept  obiect  de a străbate pe jos drumul dela Persia până la Paris. Dela Moscva până în Varșovia el  a mers pe linia ferată. La Varșovia s'a odihnită o  i  i acum iși urm ză calea spre Paris.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilă: Dr. Aurel Mureșianu.

Pe deputația ac stă o aștepta cu un  fel  de firi-guri ficia Adriaticei, fiindcă spera că o să p tă, prin vicieni  orl prin îndr znelă, să între în comunicare cu densa.

P nă în ziua c nd avea se vină ancheta ea iși adună t te puterile  i t tă energia pentru ca să facă față greutăților situațiunei sale față de Martinengo  i să se împotrivescă încercărilor pe carl le-ar  mai face podestatul .

Drept  vorbind , violințele lui Martinengo nu păreau că se vor  traduce vreodată în fapte, deși ficia Adriaticei se înfiora oric nd ghicea furtunile adormite în fundul acelu sufletu perversu.

Însă dec ndu ține pe Veneția în m nă s'arată în aparență mai mult de c tu orl c ndu robul  ei. Nici odată nu s'arată în fața ei d c  n'a întreat  mai din naainte de vr  să-l  primesc . Îndată ce se vede în fața ei nu-i mai vorbește dec tu despre palima lui nebună  i cu cea mai mare rezervă. Însă nu trece multă  i, întăritat de disprețul Veneției, uită regulile ce  i împuses  și începe cu amenințări gr znic e urmate iute de rugăciunile cele mai aprinse  i mai umile. În zadar  este crice. Vorbelor  aspre ca  i celor mierose ficia Adriaticei răspunde neclintită cu aceeași simgură frasă:

— Iubesc  pe Badoer!

— D r el  a murit !  ice podestatul  căruia aste vorbe! sfișie inima.

— Ei bine, ii voi  iubi memoria! răspunde Veneția cu dulc ța ei nealterabilă. C nd iml voi  rec știga libertatea am să mă retragă în schitul Feteilor Nobile unde mă-am petrecut  copilăria în fericire; surorile mele iubite au să

mă iubesc  cu bucurie  i scumpa mea mamă are să-mi deschidă am ndou  brațele. Ast-fel  se va implini visul vieții mele, ca să-mi închină vieța lui Dumneșeu.

— D r Senatul ?  ice Martinengo.

— Senatul  n'o să fiă așa de barbar , înc tu să mă osindesc  la o c șetorie pe care n'ar primi-inima mea. După nenorocirea de pe lacul de Garda, pe care nu mă o esplic  încă, am credința strașnică că Senatul , care este epitropul  meu, are să facă voia mea.

Cam în felul  acesta vorbea ficia Adriaticei cu podestatul  Padova.

Contele Martinengo eșia din camera Veneției într'o stare care sămăna cu nebunia. Atunci se punea pe lucru pentru ca să uite necazul . Alerga dela un cap tu la celălalt  al insulei pun ndu în stare de apărare orl-ce punct  care putea să fi amenințată. Adev rul  este, că Martinengo se g ndea că Serenisima Republică va încrunta sprințena când va ved  ce act  de îndr znelă a făcută el . Astfel califica el  șirul de crime pe care le făptuise el  de c teva zile încóce. Podestatul  scia că fuga Fiamettei  i peirea lui Ricardo (nu putea bănui că putea s'adauge  i pe Felice Badoer)  i probabila lor  presință în Veneția va ațita opinia publică în potriua lui; orl c tu ii era de naltă poziția p te că Senatul  va fi silită să interviă.

Omul  acesta împingea așa de departe nebunia m ndriei, înc tu era hot rit  să respingă forța prin forță. Juca d r pe suveranul   i strinsese în pripă o adevărată armată, mică la număr, cu care ar fi putut  să se lupte în potriua unor  armate de trei orl mai marl

dec tu a sa, mulțamită ap r rilor  naturale ale unei insule în mijlocul unui lac, fără nici o comunicare cu nici o mare.

În punctele insulei pe carl podestatul  le credea mai amenințate erau aședate fortur . Pentru c teva minute vom  intra împreună cu cetitorii n ștri într'unul din aceste fortur .

În mijlocul soldaților , carl iși lustruiau armele, era un  b tr n  de cel  puțin 80 de ani, un  fel  de bardu b tr n , care înc nta urtul  lungelor  paze povestind  micei garniz ne istorioare din vremea trecută cu o astfel de măestrie, înc tu toți il  ascultau cu cel  mai mare interes .

B tr nul  isprăvise o poveste d'acestea  i fiăcare dinprejurul  său ii striga:

— Mai spune-ne altă istorie! mai spune-ne alta!

— Oh, D mne! apoi eu v'am povestită at tea înc tu nu mai șciu nimic !  icea b tr n l   imbind .

— Atunci povestește-ne istoria Fanteluil   ise o voce.

— Da, da, Fantele!

— Fantele vreți? vă spună pe Fantele d r!  ise b tr nul .

Și b tr nul  încep  astfel:

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena
din 28 Augustu st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	100 75	Bonuri croato-slavone	104 75
Rentă de hârtie 5%	87 45	Despăgubire p. dijma de vinu ung.	100 50
Imprumutul căilor ferate ungare	150 50	Imprumutul cu premiu ung.	121 80
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	98.—	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124 50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	—	Renta de hârtie austriacă	81 55
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	114 75	Renta de arg. austr.	82 85
Bonuri rurale ungare	104 50	Renta de aur austr.	112 70
Bonuri cu cl. de sortare	104 50	Losurile din 1860	135 50
Bonuri rurale Banat-Timșu	104 50	Acțiunile băncii austro-ungare	885 —
Bonuri rurale transilvane	104 50	Act. băncii de credit ung.	285 50
		Act. băncii de credit austr.	281 90
		Argintul — Galbină împărătesc	5 94
		Napoleon-d'or	9 95
		Mărci 100 imp. germ.	61 55
		Londra 10 Livres sterlinge	125 82

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Augustu st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95	95 1/2
convert. (6%)	88 3/4	89 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34	36
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
" " " (5%)	89 1/2	90 1/4
" " " (7%)	103 1/4	103 3/4
" " " (6%)	94	95
" " " (5%)	87	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14 1/4	15 3/4
Bancnote austriace contra aur.	2 01	2 02

Cursul pieței Brașov

din 24 Augustu st. n. 1887

	Cump.	Vënd.
Bancnote românești	8.62	8.65
Argint românesc	8.55	8.60
Napoleon-d'or	9.94	10.00
Lire turcesc	11.22	11.28
Imperial	10.20	10.26
Galbeni	5.90	5.96
Serisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
" " " 5%	98.—	99.—
Ruble Rusesc	108.—	109 1/2
Discountul	7—10%	pe anu.

Nr. 2527—1887.

Escriere de concursu.

Pentru 10 stipendii din *Fundațiunea fericitului Dr. Simeon Rămontian* se escrie concursu cu *terminul de 15 Septembrie a. c. st. n.*, și în specie: pentru 4 stipendii de câte 315 fl. v. a., din cari două usuat: unul de Dr. Alesandru Popu și altul de Petru Todorescu rigoroșante în medicină, devenite ambele vacante, őr celalalte două usuat: unul de Iuliu Grecu rigoroșante în medicină la universitatea din Viena, și altul de Ioanu Florianu studentu în anul IV lea la Politehnicul din Budapeșta dechiarate de vacante din motivul, că ambii stipendiași nu s'au legitimat despre progresul făcutu în studii în anul școlastic 1886/7.

Pentru unu stipendiu de 84 fl. v. a. usuat de Liviu Martianu absolutu silvanistu la academia montanistică din Schemnitz.

Pentru 5 stipendii de câte 63 fl. v. a. usuat: de Danila Popu absolutu de școla reală din Deva, de Georgiu Rațu Basiliu Buteanu, Teodoru Buzanu și de Corneliu Popu absoluși gimnasiași cu esamenu de maturitate.

La stipendiile specificate aci potu concurge:

a) numai tineri studenți miseri, cari suntu nascuți în Transilvania și suntu români de nascere.

b) cari pe lângă purtare morală bună au din studii calculu de eminență.

c) pe lângă ascultătorii de medicină ori drepturi potu concurge și aceia, cari se voru aplica la științele reale, precum: tehnica, montanistică și silvanistică.

d) dintre concurenți voru ave preferință în sensul testamentului, ceteris paribus cei de origine nobili și consângenii piului Fundatoru.

e) dela concurenți se recere, ca pe lângă *testimoniile școlastice alaturate nu în origine, ci copie legalizate* la cererile concursuale, se mai producă: carte de botezu, atestat de paupertate, care se fiă subscris de antistia comunală politică și de parochiul concernente și întăritu cu sigilul parochialu și celu comunalu, precum și cu subscrierea oficiului pretorialu, őr în cetăți și opide cu subscrierea antistiei cetățene ori opidane, în urmă

f) concurenții se numescă espresu Institutul la care și unde voru se continue ascultarea științelor academice ori gimnasiali.

Cererile concursuale astfel ajustate se se subșternă până la terminul supranumitu Consistoriului metropolitanu subsemnatu.

Concursele, cari nu voru fi astfel instruite și nu se voru subșterne în terminul prefiptu, nu se voru lua în considerațiune.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Pentru două stipendii de câte 52 fl. 50 cr. v. a. din *Fundațiunea fericitului Episcopu Ioanu Bobu* usuat de absoluși gimnasiași maturisanți Aureliu Ciurilianu și Victoru Colceriu și dechiarate de vacante se escrie concursu cu *terminul de 15 Septembrie a. c. st. n.*

Doritorii de a obține unul din aceste stipendii, au de a-și instrui cererile sale concursuale amesurat condițiunilor espuse în escrierea de concursu pentru stipendiile ramontiane și pe acele a-le subșterne subsemnatului Consistoriu metropolitanu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Pentru 3 stipendii din *Fundațiunea fericitului Gavrilu Vaida*, două de 60 fl. usuat: unul de Victoru Anceanu absolutu gimnasiașu maturisanțu, őr celalaltu de Dionisiu Vaida studentu de a VII cl. gimn., carele însă nu s'a legitimat despre progresul făcutu în studii în anul școl. 1886/7, și unu stipendiu de 50 fl. v. a. usuat de Clementu Barbulu absolutu gimnasiașu maturisanțu și dechiarate toate trele de vacante, se escrie concursu cu *terminul de 15 Septembrie a. c. st. n.*

Cei cari dorescu se obțina unul din aceste stipendii, concursele sale instruite conformu condițiunilor înșirate în concursul pentru stipendiile ramontiane, au se le subșternă subsemnatului consistoriu metropolitanu până la terminul prefiptu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Pentru 3 stipendii de câte 100 fl. v. a. din *Fundațiunea fericitului Archiepiscopu și Mitropolitu Alesandru St. Șuluțu* usuat de Gavrilu

Tripun rigoroșantulu în drepturi, Silviu Stanciu medicinistu de anul I Iuliu Br. Popu studentu de a VII clasă la școla reală din Deva și dechiarate de vacante, celu dinteu din motivul că beneficiantulu a abdișit, őr celalalte două pentru că beneficianții nu s'au legitimat despre progresul făcutu în studii în anul școl. 1886/7, se escrie concursu cu *terminul de 15 Septembrie a. c. st. n.*

Concurenții la aceste stipendii au de a-și instrui cererile sale în sensul condițiunilor espuse mai susu în concursul pentru stipendiile ramontiane, și pe acele până la terminul indicatu a-le subșterne acestui Consistoriu metropolitanu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Pentru două stipendii din *Fundațiunea fericitului Canonicu metropolitanu Constantinu Alutanu*, unul de 60 fl. v. a. și altul de 40 fl. v. a. usuat de gimnasiași absoluși Stefanu Bota și Ioanu Fulicea și dechiarate de vacante se escrie concursu cu *terminul până în 15 Septembrie a. c. st. n.*

Concurenții la aceste stipendii, cererile sale ajustate în sensul condițiunilor din concursul pentru stipendile ramontiane au se și-le subșternă subsemnatului consistoriu până la terminul defiptu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

Escriere de concursu.

Pentru unu stipendiu de 60 fl. v. a. din *Fundațiunea fericitului Petru Maioru* usuat de Petru Marinu gimnasiașu absolutu se escrie concursu cu *terminul până în 15 Septembrie a. c. st. n.*

Doritorii de a obține acestu stipendiu au de a-și subșterne cererile sale concursuale instruite conformu condițiunilor înșirate în concursul pentru stipendiile ramontiane, subsemnatului Consistoriu metropolitanu.

Blașiu, din ședința consistorială ținută în 13 Augustu 1887.

Consistoriul metropolitanu gr. cat. de Alba-Iulia.

AVISU!

Cu începere de Duminecă în 16 (28) Augustu a. c. în toate serile va da **Concertu în grădina** din localul berăriei orașenesci din Strada Caldărarilor *renumita musică națională din Abrud* sub conducerea personală a maestrilor capelei Hașa și Ghiuța. În casu de ploia concertulu se va da în salonu.

KLOTH,
Restauratoru.

Nr. 431—1887.

ofic. vic.

Concursu.

Cu terminul de 10 Septembrie a. c. st. n. se escrie concursu pentru ocuparea următoarelor stațiuni învățătorești în Vicariatul Rodnei:

1. Stațiunea de învățatoru secundaru la școla confesională gr. cat. din Leșiu, cu salaru anualu de 150 fl. v. a. de primitu în rate lunare anticipative din fondul școl. conf. gr. cat. alu respectivei comunități, apoi cuartiru naturalu și 6 orgii de lemne.

2. Stațiunea de învățatoru la școla confesională gr. cat. din Rebrșora, ce se deschide de nou pe valea numită: „Gersa,” cu salaru anualu de 200 fl. v. a. de primitu în rate lunare anticipative din fondul școl. gr. cat. alu respectivei comunități.

3. Stațiunea de învățatoru la școla gr. cat. din Găuren, cu salaru anualu de 80 fl. v. a., cuartiru liberu, 6 orgii de lemne și grădină de legume și aratu.

Doritorii de a dobândi vr'una din aceste stațiuni au se și îndrepte suplicele loru provędute cu documentele de calificatiune rcerute în sensul art. de lege XXXVIII din 1868 și art. XVIII din 1879 către respectivele senate școlastice gr. cat. până la terminul defiptu.

Dela inspectoratul școlastic distr. gr. cat.

Năsędu, în 15 Augustu 1887.

Gregoriu Moisil, vicaru episcop. foraneu.